

BÁCSKAI KÖZÉRDEK

A Bács-Bodrog vármegyei községi jegyzők egyesületének hivatalos lapja

Megjelenik
minden vasárnap

Főmunkatársak
KISS GYULA SZENDY ISTVÁN

Felelős szerkesztő
BERKOVITS MÁRK
Belmunkatárs CSAJÁGI BERNÁT

Egész évre 8 K. féltre 4 K.
negyed évre 2 K.
Egyes szám ára 20 fillér

Október hatodikán.

Ötvennyolc esztendeje, hogy a bándó nemzeti Geniusz egy kétségbeesett ország könnyeinek tengerével öntözte a magyar Golgothát.

A zsarnokságban és a gyilkolásban örjengő cazarizmus ötvennyolc év előtt a bitófa gyalázatával sújtotta a magyar szabadság tizenhárom Krisztusát!

De a bitófa sötét árnyékában is fenségesen ragyogott minden mártirunk homloka körül a dicsőség Isten-koszoruzta glóriája!

Az ige, az eszme, mely mártirjaink szent ajakán a gyötrelmes haláltusa dacára az élet utolsó megnyilvánulása, egy utolsó-dobbanó szív utolsó óhaja, erős reménysége, buzgó imádsága volt: „Magyarok Istene! tedd szabaddá a hazát!” — nem mult ki az aradi bitófán.

És a földből, mely magába itta a szabadság isteneinek vérét, — a földből, mely magába zárta a mártirok szívéit, kihajtott a szabadság fája, ágai lombosodnak, bimbai virágoznak, virágai termőképes magot érlelnek.

Minden évfordulón zarándok csapatok vonulnak azon az uton, melyen

a magyar függetlenség vértanui végig járták a Kálváriát.

Ahíttatos lélekkel térdre borulnak a Golgotha emlékoszlopánál — és lelkük magába szívja a drága szabadság édes virágainak kellemes illatát.

Az aradi muzeumban a 48-49-diki szabadságharc emlékeinek láttára keserű könnyek jelentkeznek remegő szempilláinkon. — Vajjon a legridegebb kebel, a legkeményebb szív képes volna-e száraz szemmel végignézni Damjanich mankóját, a rozoga paraszt-szekeket, mely a törött lábú hőst utolsó útjára vitte, — avagy a fehér zsebkenőt, melyen ott piroslik a veríték vércsöppje, mely Leiningen homlokáról a halálos gyötrelmek közben lepergett? . . . és a többen-több legfájdalmasabbnál-fájóbb emléket . . .

A honfiúi szív megtanulja ezek látására, hogy eszméért, becsületért, a hazáért kockára tenni a legfőbb jót, az életet: a legfenköltebb altruizmus; melynek világító példái a mi vértanuinak.

Lelkünk előtt megelevenedik szabadságharcunk minden fenséges jeletere. — Halljuk megzendülni a nép dalnokának velőtrázó szózatát, halotttámasztó dalát a „talpra magyar” t és

halljuk, amint az egész nemzet szíve keserűségével, szabadsága után való olthatatlan vágygyal utána mennydörög „esküszünk, hogy rabok többé nem leszünk!” . . . —

Majd az elvetemült kamarilla gonoszsága miatt ránk kényszerített harcban a nemzet apraja-nagyja a létfenntartás ösztönével és szenvedélyével küzd . . .

Isaszegh, Kápolna, Vác, Gödöllő, Budavár, Piski és még számtalan csatatér hirdeti, hogy a Megváltó Tizenhármak vezetése alatt névtelen hőseink nagyobb erélylyel harcoltak, mint Leonidas és társai avagy Tell szabadsághősei . . . asszonyaink-leányaink hősebbek voltak, mint a dán Ságák, vagy az orosz nők Szilisztránál . . .

Minden dicsőségünk, minden hősiességünk dacára a Golgothán — a bukásnak kellett bekövetkezni . . . Legjobbainknak osztályrészlül golyó, akasztófa, börtön, hontalanság jutott . . .

De ezekből megtanulhatjuk, hogy a mi Szentjeink azok, akik hazánkért temették el a börtön sötét éjjelében, akik hazánkért haltak vértanu-halált, avagy bujdosztak messze idegenbe!

Multunk szenvedéssel teli. Szent-

TÁRCA.

Október hatodikán.

Kora délutántól késő estig execiroztak az önkéntesek a gyakorlótéren. Már egész besötétedett, mikor kapitány úr Komorovcsák szivarra gyújtott és kiadta a parancsot: — Bevonulni!

Az elcsigázott ujonczok megrezzentek, a fáradt térdek megfeszültek és mint halk szél mormolása hallatszott:

— Hála Istennek! Eltelt egy nap megint!

Megkönnyebülten lélegzett fel még a főhadnagy úr is, az ezred Fricije. Pedig ő nem lehetett valami nagyon fáradt, mert egész délután csak a kavicsokkal játszadozott a gyakorlótéren. Duhajosan kiáltotta el magát: — Sorakozz! Futólépés!

Egy perc alatt állott a gléda. Olyan egyenesen, mint a linea. Csupa önkéntes, csak a szárnyakat támogatták a kiképzésben segédkező káplárok. Barnapiros ábrázatuk éles ellentéte volt a fehér önkéntes arcoknak.

A következő perczen már ropogott a kavics az ujonczok kemény bakancsa alatt. Verték a marsot a fiuk teljes erőből, csak hogy hamarabb otthon legyenek. Szokatlan erőfeszítéstől sajgó, dagadozó talpukat úgy csapdosták oda a földhöz, mintha nem is a sajátjuk volna. De még ez se volt jó a kapitány úrnak. Haragosan kiabálni kezdett. Hangja ostorként süvöltött, csattogott: — Jobban! Keményebben!

A föld dübörgött a csapat alatt. Kapitány úr Komorovcsák úgy titokban meg is volt

elégedve, de nem árulta volna el ezt egy világért se. Azt csak nem mondhatja az önkénteseknek, hogy ne fárasszák magukat, hisz egy esztendő mulva, a szokásos percent kivételével, úgy is hazamehetnek. Így hát tovább kialtozott. Önkéntes Boros! Hogy megy maga! Ugy megy egy önkéntes? Nem, hanem egy tehén, ha jóllakott! Azt a filozopterjét!

A filozopter ijedten kapta fel pápaszemes fejét és eszeveszetten kezdte verni talpával, sarkával a kavicsot, hogy csak úgy fröccsen. Önkéntes Boros cseppet se volt katonás alak, járása csakugyan veszedelmesen hasonlított a sétáló szarvasmarháéhoz. Különösen, ha úgy eleresztette a fejét, mint most.

Az alkonyat sötétségében csak a kapitány úr éles szeme ismerhette fel a lomhajásu filozoptert. A csapat maga már csak valami sötét, hosszúkás tömegnek látszott, mely ütemesen kigyózott az óriási gyakorlótér szürke talaján a város felé a kaszárnyába.

Amint a kapuőr kitartha a nagy szárnyas kaput, szemközt is megnyílt egy kapu és rajta nagy muzsikaszóval bevonult egy díszszázad. Parancsnoka tisztelgést vezényelt, mire kapitány úr Komorovcsák is kirántotta kardját s harsány hangon kommandirozott: — Vigyázz! Szakasz jobbra nézz!

Zuhogva vágódtak le a lábak a földre. Ziháló mellett verték a parádémarsot, már úgy ahogy ujonczok tudják ezt a mindennél nagyobb katonai művészetet a kiképzés első hetében.

— Vigyázz! Szakasz állj! A díszszázad már megállt az udvar közepén. Oldalt tőle

az önkéntes osztály. A parancsnok rekedt hangon vezényelt: — Vigyázz! Szakasz jobbra nézz!

A dobok megperdültek, a trombiták felharsantak, dübörgött a nagy dob, csattogott a réztányer és mialatt a század jobb szárnyáról feszes lépésben elindult a zászlótartó s a zászlótiszt, a hangzavarból a Gotterhalte bontakozott ki. A zászlónak szólt a tisztelgés, amint bevitték az őrszobába. A díszszázad peckesen tisztelgett, a kapitány úr kardja nagy köröket ír le a levegőben.

A századdal együtt tisztelgtek az önkéntesek is. A szokatlan, először látott dolog megkapta őket. Mind magyar fiuk voltak, de egynek se jutott eszébe ebben a perczen, hogy először tiszteleg életében a Gotterhalte hangjainál és éppen október hatodikán!

Későbbben a kámban gyülekeztek vacsorára, s egy két pohár borra. A városba ki nem mehettek, mert az ujoncznak két hétig nem szabad lábát kitennie a kaszárnyából, ha mindjárt önkéntes is. Sok a törzstiszt, a generális, sőt még az is megeshetik, hogy a főherceggel találkozik össze a fiatal katona és még valahogyan nem tiszteleg szabályszerűen. Amiből aztán nagy szégyene lehet az ezrednek.

Beszélgettek erről-arról. A multról, mely szépnek, kedvesnek tűnt fel, s a sivár jövődőről. Egyikük, akit második esztendőre tartottak vissza, vigasztalta társait:

— Ne busuljatok. Hiszen már csak háromszázhatvan kis nap van hátra!

De nem mosolygott senki a tréfás megjegyzésen. Ekkor felkelt helyéről az örökké

vedtünk sokat, de megpróbáltatásunknak végét még ma sem érezzük. Még folynak esatánk, mert ellenségeink sem meg nem fogytak, sem meg nem békélték.

Még kell harcolnunk, még kell szenvednünk, hogy minden a miénk legyen, a mi bennünket megillet, de ha lelkünkben megvan a küzdelemnek, a kitartásnak, a rendületlenségnek szent elszántsága, úgy a végzet — meg kell — hogy adja a nemzetnek mindazt, amivel adósa.

A lelkek erejére, a magyar érzés szilárdságára és megtéveszthetetlen-ségére van szükségünk.

Szükségünk van jellemzilárd férfiakra, akik előtt szent a meggyőződés, szent a hűség, a kegyelet és akik szeretik, akik megbecsülik, örömben-viharban soha el nem hagyják a magyar hazát!

És ekkor megvető mosolylyal mondhatjuk Herodesünk felé: Hasztalan gyilkoltál! az Ige, az Eszme él! közelg a magyar szabadság és függetlenség husvétja, nemsokára itt a fel-támadás!

Lánczi Simon

HIREK.

— **Ő Felsége** a király névünnepe alkal-mából e hó 4-én, péntek d. e. a róm. kath. templomban ünnepélyes istentisztelet volt.

— **Eljegyzés.** Juhász István pénzügyőri szemlész eljegyezte Bizony Erzsike kisasz-zonyt Kulán.

— **Meghurcolt gyárigazgató.** Szabad-káról jelentik, hogy az ottani törvényszék vádtanácsa Dukesz Lajost, a letartoztatott kendergyári igazgatót szabadon bocsátotta, mert a zsarolás esetét nem látta fenforogni.

— **Olyan törekvés** föltétlenül megérdemli támogatásunkat, hol arról van szó, hogy a gazda minél magasabb árak mellett értéke-

vidám kétéves önkéntes s kifelé indult. — Hová-hová? kérdezték tőle.

Megyek, hozok cigányt. A hetedik század-nál van a Pista, a másodiknál a Laci, a harmadiknál meg a címbalmos.

Néhány perc múlva ott volt a kintinban a cigánybanda. Egy-két pohár borért, néhány jó szóért elmuzsikál reggelig is. Pénzt nem kap, nem is vár, nagyon jól tudja, hogy kevés van az önkénteseknek is. Nincs is rá valami nagy szüksége. Enni innivalója van, mi kell több a cigánykatonának? Örül, ha ilyen társaságban elsihatja hegedűjén szomorú sorsát, szívének bánatát.

El is sirta, el is muzsikálta. Hegedű szívhöz szőlőbban sohase szólott, mint akkor.

A mint logyott az üvegekből a bor, azónképpen oszladozott a rossz kedv, a szomorúság. Egy óra múlva már vig tiszta-parti nótákat húztak a cigányok. Az önkén-tesek beleénekeltek, majd táncra kerekedtek. Minden nótára más par táncolt. A kantinos, a kantinosné egymásra nézett. Egyik se látott még ilyen csárdást. Ez a csárdás nem volt az a veszedelmes padlóverés, utálatos térd-rázás, hanem volt rangos, módos becsületes magyar táncz.

A muzsikaszó, a kurjongatás elhallatszott az őrszobába. Meghallotta az inspekcziós tiszt is. El is küldött egy embert megnézni: mi történik. Az meg jelentette, hogy az önkéntes urak mulatnak.

Mit? Muladnak? — kérdezte rossz magyar kiejtéssel. Mond meg parancsolok, hogy a cigány mars haza, a freiwilligerek pedig danuljanak.

sitse terményeit. Gazdálkodó olvasóinknak tehát ezuttal is tudtára adjuk, hogy Mauthner Ödön magnagykereskedése Budapesten a nyáron kezdett akcióját folytatja, t. i. a természettől arankamentes lóhere és lucérna magért nemcsak a napiárnál, hanem egyál-talán az itt nálunk elérhető áránál is lényegesen magasabb árakat fizet. Helyénvalónak tartjuk tehát a gazdákat emlékeztetni, tudas-sák a Mauthner-céggel, még pedig minta melléklésével, ha arankamentes lóhere — vagy lucérnamag felett rendelkeznek.

— **Leányrablás.** Még mindig divatban van szerb polgártársainknál a leányszöktes. Oszvácon a mult héten három leányt szök-tettek meg kulai szerb legények. Ignjatov Triva Szóka leányát, Ignjatov Ráda Vida leányát és Raskovits N. Darinka leányát. A szülők erőlyesen nyomozzák a leányrablókat.

— **Nem lesz harmadik osztály** a gyors-vonaton. Az utazó közönség régi kívánsága volt, hogy a MÁV. gyorsvontataival harmad-osztályu kocsikat is járassanak, vagyis hogy a gyorsutazás előnyeiben a szegény vagyoni viszonyok között élő harmadosztályu utasok is részesüljenek, kik ebből államvasuti vonalainkon, egykét rövid vonal kivételével, teljesen ki vannak zárva. A kívánság telje-sítése érdekében a kereskedelemügyi minis-ter elrendelte, hogy a MÁV. olyan vonalán, amelyeken a gyorsvonatok terhelése és a forgalmat a menetrendi viszonyok megenge-dik, próbaképen járassanak néhány harmad-osztályu kocsit is gyorsvonatokkal. Az erre vonatkozó kísérletek azonban arra a tapasz-talatra vezettek, hogy a gyorsvonatok arány-talanul kévsé közlekedtek s ezért egyelőre elejtették az egész ügyet, azaz a gyorsvo-natokat a jövőben se közlekednek harmad-osztályu kocsikkal.

— **A hazaellenes üzelmek büntetése.** A hivatalos lap szept. 25. száma hozza, hogy Silge Károly szarvasi ág. h. ev. tanítóképző intézeti negyedéves és Pavella Márton ugyan-ezen intézeti harmadéves növendékek az illetékes egyházi főhatóságok által hozott és a vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletével megerősített határozata által,

Igenis kérem alászan.

És megjelentette az önkénteseknek hűsé-gesen, hogy a cigánynak mars, a frajbillagos urak azonban danuljanak.

Az önkéntesek engedelmesskedtek s tele torokból danolni kezdtek. A kaszárnya ud-vara néptelen volt már. Kilencz órát rég elfújtak és csak az ór sétált fel s alá a négy lépés hosszú deszkán.

Örnagy úr Drupkovics rosszkedvűen ballagott hazafelé a vendéglőből. A mint a kaszárnya előtt elhalladt, meghallotta, hogy a kintinban nagyban dalolnak a legények. Rögtön visszafordult, be egyenesen a ka-szárnyába. A kapuban találkozott kapitány úr Komorovcsákkal, a ki garnisonsinspek-cióis volt és éppen a vártat vizsgálta.

— Micsoda lakodalom van itt, kapitány úr? — kérdezte németül.

— Mindjárt megnézem örnagy úr!

És elindult a kintin felé, ahonnan tompán szűrődött keresztül valami ének. Kapitány úr Komorovcsák rögtön ráismert az énekre. Kardjához kapott, elkezdett haragosan terem-tettézni. Az ének pedig most egyszerre csak úgy kiharsogott az udvarra. Úgy látszik kinyitottak valami ablakot. Meg lehetett érteni a szövegét is:

... Valahány csepp esik rája,

Annjál áldás szálljon rája!

Most újra betették az ablakot, de az ablakon keresztül is hallatszott, hogyan éneklék tovább tüzesen a dalt. Még hang-zott az ének, mikor az örnagy és a kapitány a kintinba értek. A következő pillanatban már halálos csend támadt. Az örnagy dörgő

hazaellenes üzelmek miatt, az ország összes tanítóképző intézeteiből kizárattak.

— **A levélboríték jubileuma.** Most mult el száz éve, hogy Brewes brightoni papir-kereskedő a mostani alakú levélborítékokat forgalomba hozta. A levélboríték tehát angol találmány, akár csak a cylinderkalap, de közel 60 évnek kellett elmulnia, míg általánosan elterjedt a világon. Csak 1850. körül kezdett divatba jönni, míg addig a levélpapírt egy-szerűen összehajtogatták úgy, hogy a beirat-lan fele essék kívül s azután lepecsételték vagy ostyával ragasztották le. Mily régen lehetett az, gondoljuk magunkban, pedig nagyapáink idejében még általános szokás volt.

— **A pénz veszedelme.** A pénzt általában hasznos, kellemes, s mindenekelőtt szüksé-ges dolognak tartják. De kétségtelen, hogy a sok jó oldala mellett van elég rossz is. S nemcsak erkölcsi lehet a pénz veszedelme, hanem anyagi, testi, jóformán megfogható is. Két angol tudós, Darlington és Park átvizsgálták egy nagy londoni bank egész papiros- és ércpénz-készletét, hogy vajjon mennyi baktérium van rajta. Sőt olyféle kísérletet is tettek, hogy a baktériummal el-lepelt pénzt megjelölték és több hónap mulva újra átvizsgálták, hogy fogyott-e, vagy sza-porodott-e rajtuk a különféle baktérium. A tanulmányozás eredménye az, hogy min-denféle pénznemen sok baktérium van. A papirospénzen több, mint az ércen. Továbbá, hogy nem a kisebb, hanem a középértékűn van a legtöbb. Így a bronz-filléren közép-számítás szerint 26, a nikkelpénzen 37, az ezüstön 40 és az aranypénzen 6 baktéri-umot találtak. Ezzel szemben a papirospén-zen meglepően sok baktériumot találtak. A kisebb értékűn, amely még kevésbbé volt a forgalomban, 1,250 baktérium volt, míg ahhoz, amely több évig forgott és piszkos is volt, 73,000 baktérium tapadt. A nagy értékűek között alig találtak piszkosot, mégis 340 baktérium volt átlag mindegyiken. A pa-pirospénzen nagyobbára tüdővész- és ditte-ritisz-bacillust találtak. Az egy-két hónapig forgalomban volt s a bankba visszakerült

hangon kiáltott:

— Ki itt a legidősebb!

— Én, jelentem alászan! mondotta sápadtan, de katonásan a kétéves önkéntes.

— Hogy mernek még ilyenkor is énekelni? És mit énekelnek kérdezte tovább gyanak-vólag?

Senki se felelt. A kétéves önkéntes lesütötte a szemét és nem válaszolt. Az örnagy újra kérdezte. Ekkor megszólalt hátulról, a sarokból a filozopter:

— Magyar népdalokat.

Örnagy úr Drupkovics megsemmisítő pillantást vetett a filozopterre a kapitány úr Komorovcsákhöz fordult:

— Kapitány úr, ért ön magyarul?

— Parancsára, örnagy úr!

— Ön együtt jött velem a lépesőn. Az egész uton minden szót világosan lehetett hallani, aki magyarul tud, kell, hogy meg is értette légyen. Mondja meg ön, mit énekeltek ezek?

A kapitány úr ránézett az önkéntesekre. A fiúk ott álltak egy csomóban, ki sápadtan, ki pirulva. Szemeik mereven rászegeződtek és tekintetükből azt olvasta ki a kapitány úr, hogy biznak benne. Mit mondjon mit feleljen most az örnagnak? Ha megmondja az igazat, valamennyit tönkretesz. De nem is hazudhatik! És hátha az örnagy mégis tudja, hogy mi volt az a dal? Hátha ismeri?

Az örnagy eközben elővette jegyzőkönyvét s firkálni kezdett. Aztán be sem várta a kapitány úr feleletét, a kétéves önkénteshez fordult.

— Hányadika van ma?

pénznek legtöbbjén a baktériumok száma több volt, mint az előző vizsgálatnál. De volt igen sok olyan is, amelyen a második vizsgálatnál már kevesebb bacillus volt, mint az elsőnél. A két tudós szerint a legnagyobb óvatosság ajánlatos a pénz kezelőjének. Az ujjakat mindig csak nedves szivacshoz való kenéssel nedvesítse be. Pénzolvadás után a kezét fertőtlenítő folyadékkal kellene megmosni, sőt célszerűnek válik a magának a pénznek időnkénti fertőtlenítését is.

— **Végre** nem szorultunk már rá, hogy mesterségesen előállított szénsavat használjunk. A Buziásfürdön létesített nagyszabású szénsavművek természetes, vegyileg legtisztább szénsavat bármely mennyiségben kártelen kívül szállítanak a világhírű buziásfürdői természetes szénsavas forrásokból.

— **Meghívó.** A „Kishegyesi Katolikus kör“ ma, okt. 6-án a községi nagyvendéglő összes helyiségeiben, saját könyvtára javára, világpostával, amerikai arveréssel egybekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Belépődíj személyenként 1 K., családjegy 2-50 K. Kezdeté este 8 órakor. Az amerikai árverés egy értékesebb tárgyra a szünóra alatt tartatik meg.

— **Olcsóbb lesz a posta.** Csodálatosképpen valami olcsóbságról is hallani. Nem nagy dolog ugyan, de mégis csak érdemes a megemlítésre. A posta olcsóbbodik meg a nemzetközi forgalomban. Ugyanis a római nemzetközi postakongresszus határozata szerint ez évi okt. 1-én a nemzetközi postaforgalomban több tarifátételt le fognak szállítani. A levelek díját meghatározó súlyegységet 15 grammról 20-ra emelik fel, a díj pedig, amely eddig 25 centime volt 15 grammonként, ezentúl az első 20 grammért csak 15 fillér. Új lesz ezenkívül a válaszlapp, amely 28 fillérért lesz kapható. Leszállítják továbbá a pénzutalványozás díjtételeit is a nemzetközi forgalomban. Eddig 100 K-án alul minden 25 K-ért 25 fillér volt a díj, 100 K-án felül, pedig minden 50 K-ért 25 fillér. Ezentúl 100 K-án alul is 50 K-kint kell 25 fillért fizetni.

— Október hatodika, őrnagy úr!

Október hatodika! A kapitány úr agyában egyszerre világosság támadt. Hát azért énekeltek azt a szerencsétlen dalt azok a gyerekek? . . . Nos hát akkor legyen! Az őrnagyhoz fordult és szilárd hangon szólott:

— Őrnagy úrnak alásnan jelentem: egy régi betyár nótát énekeltek!

— Az őrnagy fürkésző tekintete belemélyedt kapitány úr Komorovcsák szemébe. Az állta a kémkedő nézést, amely szeméről lesiklott a kard bojtjára. Az őrnagy kardjára támaszkodott és így kérdezte:

— Bizonyos ön ebben, kapitány úr?

— Igenis őrnagy úr.

E pillanatban elsötétült előtte a világ. A füle zúgott csak tompán hallotta, mintha valaki nagyon távolról kiállt volna, amint az őrnagy mérgesen vágta oda:

— Nem kellene tűrni, hogy jövődöbéli katonatisztek ilyen betyárnótákat énekeljenek. Jó éjt!

Elsietett, hogy a kapitány úr alig tudta utolérni. A kapuban hivatalos tisztelettel ajánlotta magát s rohant vissza a kantinba. Az önkéntesek izgatottan várták, mi fog most történni? A legkevesebb, amint hittek, az volt, hogy a kapitány úr most sorba valamennyiüket most fel fogja falni.

Nem falt fel egyet sem. Még csak nem is szitkozódott. Kardját haragosan a padlóhoz ütötte, szemöldökeit haragosan összevonta s csak ennyit mondott:

— Senki egy szót ne merjen szólni erről a dologról. És most mars aludni! Jó éjszakát!

— **Segédjegyzőválasztás Nádalan.** A nádaljai segédjegyzői állásra egyhangúlag Maletaski György dernyei segédjegyzőt választotta meg a képviselőtestület.

— **A korcsmák vasárnapi szünete** Szenttamáson. Szenttamás közs. képviselőtestülete a napokban tartott ülésében elrendelte a korcsmáknak és pálinkaméréseknek vásár- és ünnepnapokon való bezárását. Az ünnepi munkaszünet már szombaton este 6 órakor veszi kezdetét s csak hétfőn reggel 6 órakor végződik.

— **A Berliini Osztrák-Magyar Segélyegylet** illető bármely ügyben készséggel ad felvilágosítást a berliini osztrák-magyar főkonzulátus (Schöneberger-Ufer 40.) ahol az inségben szenvedő honfitársak részére adományok is elfogadtatnak.

— **A szerelem ereje.** Hiába nagy ereje van a szerelmenek. Lerombol az minden akadályt. Még a poklok ellen is győzedelmeskedik. A napokban történt Zentán, hogy a dús gazdag Vukov János fia, a deli Gergely szerelmes lett egy szegény leányba: Bálint Juliskába. A legény szülei persze ellenezték a házasságot, a fiu azonban nem tárgított s szerelmetes Juliáját cserben nem hagyta. Vukovék tehát az ujságban kinyilatkoztatták, hogy fiukat kitagadták, s óva intettek mindenkit, hogy neki ne hitelezzenek. A szerelmes legény válaszképpen a következő érdekes nyilatkozatot tette közzé a Zentai Függetlenségben:

A Zentai Függetlenség c. lapban megjelent „Apa és fiu“ c. híre ezennel kijelentem, hogy az ott említett dolgokra t. i. hogy engem Bálinték fogva tartanak és hogy életemre törnek, nem felel meg a valóságnak és ezt kereken tagadom. Csak annyi igaz, hogy Juliska nevű leányukat igaz szívből szeretem és nála nélkül *nem is kívánok élni sem.* Szüleimnek ha belátásuk volna, ezen nőstülésbe bele kellene egyezniök, ha azt akarnák, hogy egyetlenegy fiuk boldog legyen. Hogy engem atyám kitagad az örökségből, azt csak azért teszi, mert magyar leányt szeretek. De hát azt kérdelem, hogy bűn-e az, hogy én azt szeretek? A hitelezésre csak annyit hozok fel, hogy én eddig sem csináltam adósságot apámnak s engem ezideig még senki sem váltott ki a sintérladából, s azt hiszem, — ha Isten megsegít — ezután sem csinállok adósságot. Két kezemmel akarom megkeresni kenyeremet, ha mindjárt kapa kaszával is, csak egészség legyen. Én, míg élek, becsületes ember akarok lenni és szavamat — mint jó magyar ember — be akarom váltani, ami abból áll, hogy Bálint Juliskának házasságot ígértem, s nincs az a hatalom és babona, ami tőle elválasszon ha még életembe is kerül, akkor is tudom, hogy becsületemért haltam meg. Tisztelettel *Vukov Gergely.* (Bácsmezeje)

— **Gőzfürdői napok Kulán.** Vasárnap, hétfőn, szerdán, csütörtökön és szombaton férfiak; kedden és pénteken nők számára. Kádfürdők naponta, férfiak és nők számára. Fürdő nyitás reggel 6 órakor. Kádfürdő 7 órakor.

— **Schmidt Ferenc szabó,** Kula Ferenc József tér, készíti a legdivatosabb öltönyöket a legolcsóbb árban.

— **Úri-, női- és gyermek-cipők** elsőrangú gyártmány, nagy választékban, Kardos J.-nél Kulán.

Arany-igazságok.

Ki sokat bizik, sokat csalatkozik.

Ki sokat beszél, vagy sokat tud vagy sokat hazudik.

Ki a teljes igazságot mondja, nem mond igazat.

Gabona árak: Budapesten:			
Buza	október	—	11.46
Zab	"	—	7.84
Tengeri	"	—	6.80
Kulán:			
Buza	—	—	10.30
Zab	—	—	6.80
Csöves Tengeri	—	—	3.—

5310 1907.

Pályázati hirdetés.

A Mélykút községben lemondás folytán megüresedett községi *orvosi* állásra pályázatot hirdetek.

Az állás javadalmazását képezik: 1600 K készpénzfizetés, 60 f nappali-, 1-20 K éjjeli látogatási-, továbbá 40 f halotkémlési díj és a hússzemledíjak.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy az 1883. I. 9 §-a, illetőleg az 1876. XIV. 143 §-a értelmében felszerelt és az eddigi működését igazoló bizonyítványokkal is ellátott kérvényeket hozzám *f. é. október 15-ig* bezárólag benyújtsák.

Bácsalmás, 1907. szept. 16.

Főszolgabíró hiv. távol:

Koller, szolgabíró

2

3970 1907.

Pályázati hirdetés.

Nádalja községben rendszeresített s a vármegyei törvényhatósági bizottságának f. hó 13-án tartott rendkívüli közgyűlésén hozott határozata folytán 600 K fizetéssel javadalmazott községi végrehajtói állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy szabályszerűen felszerelendő kérvényeiket hozzám legkésőbb *follyó évi okt. 15-ikéig* annál is inkább nyújtsák be, mert az azontul érkezőket figyelembe nem fogom venni.

A szerb nyelvnek tudása kívánatos. Zsablya, 1907. szept. 20.

dr. Széchenyi Tamás

főszolgabíró

2

Pollitzer sérvambulorium

nyilvános orvosi rendelőintézet sérvbajosok ferdénnyöttek és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. felemélet.

Az intézet szakorvosa bárkinék teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelező. Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

EGYÉNI SPECIÁLIS KEZELÉS! Szabadalmazott sérvkötők 5 K-tól felfelé!

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak s pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközölnek.

Hygienikus cikkek a legújabb művészetben, orvosiilag ajánlva és sterilizálva. Felállításuk megbízhatók. Tucatanként 2-10 K-ig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége“ című orvosi mű, mely áttekint a sérvbajjal, annak elüszterével és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinék díjtalanul és vért bezárólag küldi meg az intézet igazgatóságára.

HIRDETMEŊY.

A földmivvelésügyi m. kir. minister úr rendeletére a péklapusztai kincstári birtok VIII. számú bérletén berendezendő rizstelep átalakításához mintegy 83151 m²-rel előirányzott földmozgósítással járó elegyengetési, árokásási és mintegy 400 m²-rel járó falazási munkákat válik szükségessé.

A fent említett földmozgósítási munka kivitelének biztosítása céljából az 1907 évi október hó 12-ik napjának 11 órájára a pusztapéklai áll. Rizstelep kezelőség helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik:

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap 11 órájáig a nevezett áll. Rizstelep kezelőséghez annyiival inkább adják be, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vétettni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és vállalati szerződés minta, mely a részletes feltételeket is fogja tartalmazni, a nevezett áll. Rizstelep kezelőségnél a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Péklapuszt, 1907. szept. 30.

Rizstelep kezelőség.

Diszitsük lakásunkat télen s kertünket nyáron valódi **Haarlemi hagymás virágokkal**

Postán beküldött 8 K ellenében portó és vámmentesen küldjük Ausztria-Magyarországba a mi legjobban kedvelt **normal gyűjteményünket** vagy 30 jácinthagymát üvegek, vagy 40 drböt cserepek esetleg 50 drböt kerti ültetés számára. Vagy egy gyűjteményt szobákba 150 darabból, 45 cserép számára. Vagy egy kerti összeállítást 250

drbból, esetleg egy kerti és szoba összeállítást 240 drbból (tartalmaz pompás választékot jácint, tulipán, nárciss, csilla hóvirág stbból.

Gazdagon illusztrált sok elismerővel ellátott főárjegyzék ingyen és bérmentve.

Blumenzwiebel Züchtere 9

„Huis Ter Duin“ (A. G.)
Nordwijk bei Haarlem (Hollandia)

Muschong-Buziásfürdői SZÉNSAV-MŰVEK

ujjonnan berendezve

kartelen kívül szállítanak azonnal bármily mennyiségű természetes vegyileg legtisztább folyékony

SZÉNSAVAT a világhírű buziasfürdői szén-savforrásokból szodavizgyártáshoz, vendéglősöknek és egyéb ipari célokra össze nem tévesztendő mesterségesen előállított, kevésbé kiadós szénssavval.

Megbízható, szigorú lelkiismeretes kiszolgálás!

BUZIASFÜRDŐI ÁSVÁNY- ES GYÓGYVIZEK

1/2 és 1 literes üvegekben.

Szív-, vese- és hólyagbántalmaknál ntol nem ért gyógyhatás.

Elsőrendű asztali víz!

Felvilágosítással készségesen szolgál

Muschong-buziasfürdői szénssav-művek és ásványvizek szétküldési telepe Buziasfürdőn.

Sürgönyeim Muschong, Buziasfürdő. Interurban telefon 18 sz.

Budapesten az egyetlen független ellenzéki nagy napilap

AZ UJSÁG

Előfizetési ára: Egész évre 28 K Fél évre 14 K Negyed évre 7 K
Egy hónapra 2.40 K

Megrendelési cím *As Ujság kiadóhivatala Budapest VII, Rákóczi-út 54*

Nyomatott Berkovits Márk laptulajdonos, villamos üzemű könyvnyomdájában, Kulán